

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3343/2019. (XII. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta az alábbi

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.570/2017/13. számú ítélete, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.32.514/2016/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője (dr. Dóra Tímea) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal élt a Kúria Kfv.I.35.570/2017/13. számú ítélete, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.32.514/2016/11. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [3] 2. Az alapul szolgáló ügyben az indítványozó adásvételi szerződéssel megvásárolta egy bevásárlóközpont 1/1 tulajdoni illetőségét, melyet adóbevallásában levonható általános forgalmi adóként szerepeltetett. Az adóhatóság megvizsgálta a felek közötti ingatlan adásvételt, és arra az álláspontra jutott, hogy a szerződés adókijátszásra irányult és vagyonkimentés céljából kötötték. Erre figyelemmel az adólevonás jogát megtagadta, és a felperessel (indítványozóval) szemben 200 %-os bírságmértéket alkalmazott. Az indítványozó az elsőfokú határozatot megfellebbezte, a másodfokú adóhatósági határozattal szemben keresetet nyújtott be, melyet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasított.
- [4] A bíróság azt állapította meg, hogy az adóhatóság jogerős határozata összhangban áll a perbeli jogvita eldöntésére irányadó eljárási és anyagi jogi jogszabályi rendelkezésekkel, a jogerős határozat tényállása hiánytalan, iratszerű, okszerű ténybeli és jogkövetkeztetéseket tartalmaz, az alperesi adóhatóság teljesítette indokolási kötelezettségét. A bíróság részletesen foglalkozott az indítványozó ellenőrzési határidő túllépésével kapcsolatos kifogásával, melyet a perben érdemben vizsgálandónak tekintett, azonban mivel a felperes nem jelölte meg, hogy melyek azok az időszakok, melyek tévesen lettek megállapítva, arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kereseti kérelemhez kötöttség értelmében nem a bíróság feladata meghatározni a felperes helyett azt, hogy a határidő-számítás alól mentes időszakok tévesen lettek-e megállapítva, és ha igen, mennyiben. Az elsőfokú adóhatósági határozat megváltoztatását állító kereseti kérelem tárgyában a bíróság kifejtette, hogy az mindössze annak a határozati megállapításnak a mellőzésére terjedt ki, amely szerint a tárgyi ügyletnek az adóelőny elérésén túl vagyonkimentési célzata is volt, azzal indokolva, hogy e kérdés elbírálása nem tartozik az adóhatóság hatáskörébe. Az alperesi hatóság eljárásában tehát nem történt további bizonyítás, mindössze a tényállás egy részének jogi újraértékelésére került sor, ami nem jelenti új bizonyítékok beszerzését. Az alapul fekvő ügyben az alperesi adóhatóság a tárgyi ügylet kapcsán a felperes rendeltetésellenes joggyakorlását állapította meg, melynek célja túlnyomó részt az adóelőny elérése volt, mely bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisításával járt, így az adóhatóság jogszerűen alkalmazta a 200 %-os mértékű adóbírságot.
- [5] A bíróság döntése ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelemmel élt, a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét alaptalannak minősítette, és a bíróság döntését hatályában fenntartotta.
- [6] 3. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal élt, melyben az Alaptörvény E) cikkét, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 25. cikk (3) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését, valamint 28. cikkét hívta fel, utalva az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére is.
- [7] Az indítványozó szerint a sérelmezett bírósági ítéletek egyrészt azért alaptörvény-ellenesek, mert az adóhatóság túllépte az ellenőrzés törvényben rögzített határidejét. Az indítványozó álláspontja szerint az ellenőrzést

lezáró jegyzőkönyvben szerepeltetett időpontok az ellenőrzés határidejébe nem tartozó időszakok tekintetében megalapozatlanok, hibásak és megtévesztőek voltak. Ezen túlmenően az indítványozó szerint az adóhatóságnak – mivel a vagyonszétválást illetően módosult az első fokon megállapított tényállás – ismertetnie kellett volna az adózóval a tényállást kiegészítő bizonyítékokat, lehetőséget kellett volna adni az adózónak azok észrevételezésére, amely adott esetben további bizonyításhoz vezethetett volna.

- [8] Másrészt azért tartja alaptörvény-ellenesnek az indítványozó a sérelmezett bírósági ítéleteket, mert súlyosan törvénysértőnek véli az adóbírság 200 %-os mértékét, tekintettel arra, hogy az ügyben bevétel eltitkolása nem történt, és színelte szerződésről sem lehetett szó. Pusztán a számlát kiállító társaság pénzügyi helyzetének vizsgálata alapján jutott – az indítványozó szerint helytelenül – arra a következtetésre az adóhatóság, hogy a konstrukció megteremtésének egyedüli és kizárólagos célja az adóelőnyhöz jutás volt.
- [9] Az Alkotmánybíróság főtárgya hiánypótlásra szólította fel az indítványozót. Ebben arról tájékoztatta az indítványozót, hogy az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Tájékoztatta továbbá az indítványozót, hogy az indítványát az Abtv. 27. §-ra, továbbá 26. § (1) és (2) bekezdésére is alapította, holott csak bírói döntések megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól, valamint az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény E) cikkére, továbbá a 25. cikkére, 26. cikkére valamint 28. cikkére hivatkozással alkotmányjogi panasz előterjesztése nem lehetséges, mert ezen rendelkezések nem biztosítanak az indítványozó számára jogot. Ezen túlmenően arra is felhívta az indítványozó figyelmét, hogy az indítvány nem tartalmaz kellő alkotmányjogi szempontú indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntések az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát mennyiben és miért sértik. Felhívta az indítványozó figyelmét, hogy az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére.
- [10] Az indítványozó a hiánypótlási felhívásnak eleget téve részben módosította alkotmányjogi panaszbeadványát. Eredeti beadványából továbbra is fenntartotta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és a 28. cikk tekintetében áll fenn alaptörvény-ellenesség, valamint utalt az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére. A hiánypótlást követően viszont elállt a semmisség vizsgálatának kezdeményezésétől, valamint eltekintett az Alaptörvény korábban felhívott további szakaszai tekintetében fennálló alaptörvény-ellenesség vizsgálatának kezdeményezésétől.
- [11] Mindezek mellett továbbra is kérte az Alkotmánybíróságot, hogy az eljárás felfüggesztése mellett az Európai Unió Bírósága előtti előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen.
- [12] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a értelmében tanácsban eljárva megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeit.
- [13] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett bírósági ítélettel zárult ügyben felperes volt, személyét hátrányosan érintő döntés született, amely ellen jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [14] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A Kúria Kfv. I. 35.570/2017/13. számú ítéletének kézbesítése – a tértivevény tanúsága szerint – 2018. szeptember 24. napján történt, az alkotmányjogi panaszt 2018. november 23-án adták postára. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a törvényes határidőn belül került sor, az ügyben perújítási eljárás nincs folyamatban.
- [15] Az Abtv. 52. §-a értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontját, és az Abtv. 27. §-át, amely alapján az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményezte, valamint a megsemmisíteni kért bírósági ítéleteket, és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Beadványában előadta, hogy álláspontja szerint a bírósági ítéletek miért ellentétesek az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel, ezzel részben eleget tett a határozott kérelem törvényi feltételeinek, azonban az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése tekintetében a hiánypótlást követően sem tartalmaz a beadvány alkotmányosság szempontból alátámasztott érvelést.
- [16] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte az Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálja meg: az ügyben eljáró bíróságok eleget tettek-e az Alaptörvény 28. cikkében rögzített kötelezettségüknek.

- [17] Az Alkotmánybíróság több alkalommal is rámutatott arra, hogy az Alaptörvény 28. cikke nem alapjogot tartalmaz, hanem a bíróságok felé fogalmaz meg a működésükre irányulóan elvárásokat, így az abban foglaltak egyedi érintett vonatkozásában megvalósuló alapjogsélelemhez nem vezethetnek, arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {3257/2016. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [13]; 3184/2016. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [25]; 3369/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [9]}. Ezen túlmenően az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a értelmében az Alkotmánybíróságnak a konkrét bírósági döntés alkotmányossági vizsgálatára van lehetősége, a bíróságok működésének vizsgálata pedig nem tartozik ebbe a körbe.
- [18] Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében előadott érveit illetően az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok (alkotmányjogi panaszbeadvány, bírósági ítéletek) alapján arra a megállapításra jutott, hogy az indítványozó valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel. Az alkotmányjogi panasz arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékokat a hatóságoktól és a bíróságoktól eltérő módon értékelje, illetve a bíróság által elfoglalt jogi álláspontot felülvizsgálja. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. A bírósági döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálati eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvény és az abban biztosított jogok védelmére hivatott {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírósági döntés irányának, a bizonyítékok körének, bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3300/2018. (X. 1.) AB végzés, Indokolás [13]; 3369/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [19] 5. Tekintettel arra, hogy a jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján rövidített indokolással ellátott végzésben visszautasította.
- [20] Az indítványozó alkotmányjogi panasz beadványában kérte az Alkotmánybíróságot, hogy eljárásának felfüggesztése mellett az – Európai Unió Bírósága előtt – előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz befogadása visszautasításra került, az Alkotmánybíróság mellőzte ezen kérelem vizsgálatát.

Budapest, 2019. november 19.

Dr. Juhász Imre s. k.,
helyettes tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1824/2018.

